

hans individuelle Forhold, hans hele Status og Vederhæftighed, idet han overlader den til Kreditforeningens Bestyrelse og altsaa kun har med denne og ikke med Debitor personlig at gjøre, saaledes er det ogsaa Tanken med dette Forslag, at det laangivende Publikum ikke skal stilles overfor de enkelte forskjelligartede Kreditforeninger, saa at det er nødvendigt for det omhyggelig at undersøge hver enkelt Forenings Statuter og Status i det givne Dieblit, men at det skal kunne holde sig til dem Alle under Et, til det samlede solidariske Ansvar. Tanken med Forslaget er saaledes netop at bevare de Enkeltes Selvstændighed og fri Bevægelighed, samtidig med at det laangivende Publikum bliver stillet overfor det Ensformede, det let Overstuelige, som der ligger i en saadan Forening af Foreninger. Det er, saa vidt jeg kan se, Grundtanken i Forslaget, og jeg kan ikke se rettere, end at dette er en naturlig Udvikling af vor hidtidige Lovgivning om Kreditforeninger. Jeg tror derfor, at Forslaget fortjener, hvad jo iøvrigt de to ærede foregaaende Talere ogsaa have indrømmet, en omhyggelig og nøie Overveelse; men jeg vil ogsaa særlig betone, at selv om det er fremsat i nærværende Dieblit med et særligt Henblik paa den forhaandenstående økonomiske Tilstand, saa er det jo dog klart, at et saadant Lovforslag ikke er fremsat blot med de nærværende Forhold for Øie, og at dets Skjæbne ikke er afgjort ved Besvarelsen af Spørgsmaalet. Kunne vi vente, at Gjennemførelsen af dette Forslag vil skaffe Lettelse i dette Dieblit; vil det, hvad den ærede sidste Taler dvælede saa meget ved, skaffe det betrængte Landbrug Lettelse? Selv om man kom til det Resultat, at det var høist tvivlsomt, om det betrængte Landbrug i Diebliffet vilde faae nogen Lettelse ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, forekommer det mig, at det dermed aldeles ikke er givet, at Loven skulde være overflødig; thi den har til Hensigt at virke for lange Tider, ud i en Fremtid, som det er umuligt at overskue i Diebliffet. Opfattet paa den Maade, forekommer det mig da ogsaa, at der maa sørges for, at denne nye Forening eller almindelige Hypothekbank faar en saadan Stilling, at den kan ud ad til, overfor det store Pengemarked i Almindelighed, indgyde Tillid, og jeg skjønner ikke rettere, end at det er dette, som Regjeringen har for Øie ved de forskjellige Bestemmelser, som ere blevne Gjenstand for temmelig skarp Kritik af de to foregaaende Talere. Jeg skal indrømme, at der maaske i saa Henseende er stillet lidt stærkere Fordringer end nødvendigt, at der paa enkelte Punkter kan slaas noget af, men jeg tror, at i det Væsentlige

og i Principet maa man fastholde, hvad der her er foreslaet. Men det er jo dog en Selvsølge, at dette Forslag ikke saaledes som Forslaget om Konvertering af Statsgjælden er forelagt til Vedtagelse en bloc, men at det jo kan undergaa Endringer, og jeg tvivler ikke paa, at den høitærede Finansminister vil vise sig imødekommende overfor alle saadanne Endringer, som ere forenelige med det Grundsyn, som han har paa dette Foretagende i dets Enkeltheder. Jeg ser saaledes ikke rettere, end at det er rigtigt, at Bankens Bestyrelse faar en saadan Uafhængighed, som er tilstillet ved Bestemmelsen i § 13, om jeg end skal erkjende, at en saadan Uafhængighed kunde naaes ved Indrømmelser over for Interessenterne i den nye Forening. Det forekommer mig, at Stillingen inarest vil være den, at Bestemmelsen om, at der skal være 3 Medlemmer, særlig sigter paa den Sikkerhed, den Kontrol, som der igjennem have, uden at det just er nødvendigt, at der til den daglige Administration behøves 3 Medlemmer, og at der derfor muligvis kunde være Tale om Modifikationer paa dette Punkt, saaledes at der blev en egentlig administrerende Direktør til den daglige Ledelse af Foreningerne, som helliger Banken al sin Tid, og som udnævnes af Kongen for netop gjennem den tgl. Udnævnelse at faae en saadan Selvstændighed og Uafhængighed i sin Stilling, som vil være nødvendig for en Mand, der skal styre en saadan Bank, medens derimod de to andre Medlemmer inarest skulde være kontrolerende Medlemmer, som virkede, hvor Talen er om Gjennemførelsen af de store Principer, derimod ikke, hvor der er Tale om den egentlige daglige løbende Administration. Der kunde da ogsaa være Tale om at overlade Valget af et af disse Medlemmer til Foreningen selv, en Tanke, som jo ikke er fremmed for den Hypothekbank, fra hvis Statuter Afstilligt i dette Forslag er hentet.

Den ærede sidste Taler udtalte, at den Sikkerhed, som der blev givet Pengemarkedet, Laangiverne, ved den Fond af 10 Millioner, som skulde stilles som Grundfond, ikke skulde have noget at betyde. Dersom vi tænkte os, at alle nu bestaaende Kreditforeninger med deres Obligationsgjæld af cirka 400 Millioner traadte ind i Foreningen, tror jeg dog, at det i hvert Fald maa erkjendes, at deres Kredit styrkedes med disse 10 Millioner ud over, hvad der nu havees som Garanti, og at 10 Millioner Kroner som Tillæg til den nuværende Garanti dog ikke er saa ganske Lidt. Forøvrigt mente den ærede Taler, at det ikke var sandsynligt, at disse Foreninger,